

Список використаних джерел: 1. Баженов В.А., Лізунов П.П., Информатика. Комп'ютерна техніка. Комп'ютерні технології: Підручник. 2-ге вид. – К.: Каравела, 2007.– 640 с. 2. Емельянова Н.З., Партыка Т.Л., Попов И.И., Основы построения автоматизированных информационных систем: Учебное пособие. – М.: ФОРУМ: ИНФРА-М, 2007. – 416 с. 3. Ортинський В.Л. Педагогіка вищої школи: Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 472 с. 4. Соколов В.Ю. Інформаційні системи і технології: Навч. посіб. – К.: ДУІКТ, 2010. – 138с. 5. Журнал «Інформаційні технології. Аналітичні матеріали» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://it.ridne.net/> – Заголовок з екрану.

УДК 378.147

Гранкін С.Г., к.т.н., доцент, Гранкіна О.В., к.т.н., доцент
Таврійський державний агротехнологічний університет

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ ШЛЯХОМ УДОСКОНАЛЕННЯ КУРСОВОГО ПРОЕКТУВАННЯ

Анотація. У роботі обґрунтована доцільність спрямування курсового проектування з фахових дисциплін на вирішення творчих задач з метою підвищення компетентності та конкурентоспроможності випускників інженерних спеціальностей агротехнологічного університету.

Ключові слова: якість, компетентність, проектування, технічна задача, творчість, практична підготовка, інженерна діяльність.

Обов'язковою компонентою освітньо-професійної програми підготовки для здобуття кваліфікаційного рівня є практична підготовка, яка має на меті набуття студентом професійних навичок і умінь.

Підвищення ефективності та якості суспільного виробництва вимагає поєднання теоретичних знань фахівців з умінням вирішувати практичні завдання, підвищення рівня виробничої підготовки. Фахівець повинен досконало володіти своєю спеціальністю, мати широку наукову та практичну підготовку, бути вмілим організатором, здатним на виробництві застосовуваним принципі наукової організації праці, вміти працювати з людьми. Сучасні технології вимагають від випускників вищих навчальних

закладів не просто освіченості, активності пошуку, а й самостійності, впевненості у власних силах, відповідальності, вміння жити та працювати в умовах, що постійно змінюються, бути соціально зорієнтованими.

В умовах модернізації освітнього простору істотного значення у становленні сучасного типу особистості набуває компетентнісний підхід до формування майбутнього професіонала. У результаті цього підходу актуальними у процесі професійної підготовки фахівців стають поняття «компетенція», «компетентність» на відміну від поняття «кваліфікація». Таким чином, головним завданням сучасної освіти є її переорієнтація на формування і розвиток компетенцій особистості майбутнього фахівця, що забезпечує якість освіти, адекватну вимогам часу та ринку праці [1].

Система фахової підготовки інженерів агропромислових підприємств передбачає поетапне ознайомлення з теоретичними основами виробничих процесів та безпосередню участь студента у виробництві під час практик в залежності від ступеню його компетенції на існуючий період підготовки.

Сучасне ефективне аграрне виробництво являє собою складну систему, функціонування якої визначається узгодженою роботою структурних складових (підсистем): технічного забезпечення технології, економіка, організація управління, охорона праці тощо.

Стала робота виробничої системи потребує певного, встановленого функціонування кожного структурного елемента. Студент, який прийнятий на виробничу практику, зобов'язаний виконувати відведену для нього функцію (роботу), виходячи з ієрархічної підлеглості організаційно-управлінській структури, яка діє практично в усіх агропідприємствах. Безпосереднє знаходження у виробничому середовищі, можливість ознайомлення з сучасними технологіями, методами, обладнанням формують у студента професійні знання та вміння, які базуються на засвоєнні вже досягнутих знань, що є актуальними на сьогоднішній день.

Слід визнати, що і навчальний процес у стінах університету в основному побудований на вирішенні таких теоретичних та практичних завдань, які мають шаблонні способи розв'язання, готові відповіді та зводяться до механічного розрахунку, які не потребують розмірковування. При навчанні професії вчать діям, послідовності дій, до формування професійних вмінь та навичок. Через такий вид навчання йде залучення до вже накопиченого досвіду, до вже відкритих закономірностей, до оволодіння опрацьованими прийомами, методами, технологіями.

У той же час, сучасне аграрне виробництво не є чимось застиглим, інерційним. Воно потребує постійного пошуку нових технічних інженерних рішень. Це обумовлено не тільки стрімким науково-технічним прогресом, а і більш жорсткими економічними, екологічними, соціальними реаліями.

Професія інженера переважно пов'язана з розумовою діяльністю: вмінням системно мислити, креативністю. Тому здатність самостійно ставити нові технічні задачі, розв'язувати завдання пошуку нових конструкторсько-технологічних рішень на рівні винаходів, що забезпечує інтенсифікацію виробництва у постійно мінливому середовищі, високу якість, економію ресурсів, екологічну безпеку, повинні стати основними напрямками підвищення якості підготовки випускників.

Також відомо, що інженерна діяльність вимагає вирішення технічних задач, які поділяються на виконавські та творчі. Виконавська задача розв'язується використанням вже відомих відпрацьованих алгоритмів, способів, засобів. На цьому, як вже зазначалось вище, і базуються курси дисциплін фахового спрямування. Метою вирішення творчої задачі є удосконалення технічного об'єкту застосуванням прогресивних технічних рішень, у тому числі – винаходів – невідомих раніше технічних рішень [2].

Найбільш перспективним для розвитку технічної творчості студентів в сучасній системі підготовки є курсове проектування. Але для цього необхідно суттєвим чином скорегувати спрямованість тематики і структури курсових робіт(проектів), що виконуються на випускних курсах з фахових дисциплін. Проектування слід здійснювати за індивідуальною тематикою, розпочинаючи з обґрунтування необхідності даної теми, її перспектив та завершуючи формулюванням технічного завдання на розробку перспективного технічного об'єкту, який є більш ефективним у порівнянні з існуючим.

Список використаних джерел: 1. Морозова Т.Ю. Погляд на освітні стандарти крізь призму компетентнісного підходу / Т.Ю. Морозова // Проблеми освіти: Науково-методичний збірник / Науково-методичний центр вищої освіти МОН України. – К., 2005. – Вип. 46: Болонський процес в Україні. – Ч.2. – С.73-80. 2. Строїтелев І.О. Основи науково – технічної творчості /І.О. Строїтелев, В.В. Лебедев, І.Ф.Червоний. – Запоріжжя: Видавництво Запорізької державної інженерної академії, 2008. – 132с.